

Det indre marked skal ikke hæmmes af tekniske handelshindringer og protektionisme, som man undskylder med miljøhensyn, selv om det i realiteten er gammeldags politik, som man ville have ført under alle omstændigheder.

Vi vil godt bakke op om regeringens forsøg på at få beskæftigelsespolitikken sat på dagsordenen på regeringskonferencen, især fordi vi er overbevist om, at det er et af de områder, hvor det kan gøres klart for befolkningerne, at EU har noget med dagligdagen at gøre. Det dumme problem, vi stadig står med, er jo, at EU i manges opfattelse stadig er noget med udenrigspolitik og fjernt fra dagligdagen, selv om EU i virkeligheden har stor indflydelse på hver enkelts dagligdag. Det kan beskæftigelsespolitikken være med til at vise, ligesom indsatsen mod kriminaliteten og en række af de andre ting, der lægges op til i regeringsoplægget, kan få EU-debatten løftet fra den generelle debat og op til en »hvad kommer det mig ved i min hverdag-debat«, og vi vil gerne ønske regeringen held og lykke med at få den side af regeringskonferencen styrket.

Angående nærhedsprincippet er der mange myter om, hvad EU kan og ikke kan, og vi er derfor også tilhængere af, at der kommer klarhed om de ting. Regeringen har anvist én måde, og den kan vi godt bakke op. I min inderste sjæl er jeg tilhænger af kompetencekatalogerne – disse lister over, hvem der skal beskæftige sig med hvad – men jeg ved, at jeg snart er den eneste i Europa, der tror på dem, og derfor kan jeg godt se, at det er et problem at få dem igennem. Derfor er regeringens model nok meget mere realistisk, og derfor bakker jeg også op om den.

Med hensyn til institutionerne må jeg også erkende, at vi heller ikke har fået alt det med i oplægget, vi gerne vil have. Vi ville gerne have haft initiativret til Parlamentet – ingen tvivl om det – men det var der altså ikke politisk flertal for. Til gengæld glæder vi os over, at man har anvist dobbeltafstemningsmetoden for Rådets vedkommende, og vi er også tilhængere af princippet om, at man kan have længere formandskaber, men med grupper af lande i formandskabet. Vi tror, det vil gøre det hele mere funktionsdygtigt.

Jeg vil godt sige, at med hensyn til den offentlige debat, der nu skal styrkes og skal løbe stærkere og alt det, tror jeg, det er meget vigtigt at holde fast i, at den ikke må komme til at handle om juristerier, artikler, småtraktatændringer, og hvad ved jeg, for så drukner vi simpelt hen i det,

havde jeg nær sagt, Jens Peter Bondeske mare-ridt: Man diskuterer alle mulige detaljer, tager dem ud af en sammenhæng, vender dem en kvart omgang og fyrer dem i hovedet på folk. Det er dødbringende for EU-debatten. Vi er nødt til at holde fast i: Hvad kommer dette vores hverdag ved, og hvad er visionerne om fred, stabilitet osv.? Det er det, vi skal, og derfor skal vi slå fast, at EU-instrumentet skal effektiviseres, og at Danmark er en del af Europa. Vores sikkerhed afhænger af Europas sikkerhed. Vi kan ikke heroppe hygge os i smug. Vi er nødt til at være med i helheden, for går det Europa galt, går det os alle galt.

Noget, der også er vigtigt, er at sige, at det, der sker med denne regeringskonference, er jo i virkeligheden, at vi betaler en regning, som er udstedt for år tilbage. Nu skal vi til at indfri den regning, vi gav Øst- og Centraleuropas lande, dengang de var under kommunismens åg. Dengang lovede vi dem frihed og demokrati, dengang lovede vi dem stabilitet og økonomisk fremgang. Nu er de blevet frie, nu har de fået demokrati, nu kæmper de for deres overlevelse, og så har vi en både moralsk og praktisk pligt til at hjælpe dem til den sikkerhed og den økonomiske fremgang, det hele drejer sig om. Alle vores ord i de 40-50 år, de var undertrykt under diktaturet, vil være intet værd, hvis vi i de kommende år ikke lever op til det ansvar, og den første del af det ansvar er naturligvis regeringens udspil.

Anden del af det ansvar er naturligvis regeringskonferencen, og tredje del af ansvaret er så naturligvis at leve op til det, der sker på regeringskonferencen, når vi kommer til den praktiske politik i vores eget land. Vi må gøre det, for ellers svigter vi alle de idealer, vi selv har stået og råbt op om, og de idealer, som vi har lovet andre at leve op til.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har så fået regeringens bidrag til den kommende regeringskonference til debat, og der er i hvert fald i tid gået en lang proces forud. Det, man så kan diskutere, og som vi også diskuterer her i dag, er, om kvaliteten står mål med den tid, der er brugt.

Regeringen sagde helt fra starten af debatten, at det var vigtigt, at få bragt den ud over Folketingsrammer, ud over den eliteklub, som meget ofte debatterer EU-politikken. Vi må vel nu, hvor oplægget ligger færdigt fra regeringens hånd, konkludere, at debatten aldrig kom.